

Voor de consument is Hebe een prettig geprijsde plant met decoratief blad en/of een rijke bloei. Vanwege hun bescheiden omvang zijn de meeste soorten en cultivars prima te gebruiken als potplant. Niet gek dus dat er alsmaar nieuwkomers bij komen.

Tekst: Emiel van den Berg
Fotografie: www.visionpictures.com

Het geslacht Hebe behoorde tot voor kort tot de Scrophulariaceae, de leeuwenbekfamilie. Tot dit grote plantengeslacht behoorden kruidachtige gewassen als Penstemon, Verbascum, Linaria (de leeuwenbek) en natuurlijk Scrophularia. Inmiddels hebben botanici het geslacht Hebe ondergebracht bij de Plantaginaceae, de weegbreefamilie, waartoe negentig geslachten met tezamen ruim 1.700 soorten behoren. Bekende vertegenwoordigers zijn naast weegbree (Plantago) ook Veronica, Digitalis en Hippuris. Voorheen was het houtige gewas Paulownia een bekende familiegenoot van Hebe maar deze is inmiddels ingedeeld in een eigen familie: de Paulowniaceae.

Het geslacht Hebe telt ongeveer honderd soorten die vroeger gedeeltelijk bij het plantengeslacht Veronica werden onderverdeeld. Inmiddels is die verwarring verdwenen, maar wie in oude boeken naar Hebe zoekt, kijkt zeker ook even onder de naam Veronica. Van nature groeit Hebe op het zuidelijk halfrond met als belangrijkste verspreidingsgebied Nieuw Zeeland. Er zijn ook soorten te vinden in Australië, Tasmanië en Nieuw-Guinea. In Zuid-Amerika groeien slechts twee soorten.

De geslachtsnaam Hebe is een Latijnse verbastering van het Griekse 'Hébè', de naam van de dochter van Zeus. Als godin van de jeugd ging zij als schoonheid door het leven en die schoonheid wordt ook de plant Hebe toebedeeld. De geslachtsnaam is eveneens te vinden in verschillende soortnamen bij andere plantengeslachten. Zo betekent 'hebecarpus' letterlijk met zachtharige vruchten en wordt 'hebecladus' gebruikt in geval van zacht behaarde twijgen. Familiegenoot Parahebe ('para' betekent letterlijk bij of naast) is een plantengeslacht dat sterk op Hebe lijkt.

KLEURRIJK

Groot voordeel van Hebe is zijn ingetogen groei en wintergroene blad. Bij vrijwel alle

Hebe 'Sunset Boulevard'

Hebe blijft nog altijd verrassen

soorten en cultivars is dat blad stevig en leerachtig. De heester heeft daardoor de afgelopen jaren zeker aan belangstelling gewonnen, vooral bij de aanplant in plantenbakken. Dat de plant kwetsbaar is bij temperaturen onder nul wordt bij de seizoensaanplant in plantenbakken zelden als nadeel ervaren. Soms wordt Hebe als kamerplant aangeboden, maar dat is slechts voor een korte periode succesvol. Binnenshuis is het meestal te warm.

De meeste vertegenwoordigers vallen op door hun bloei, maar bij een minderheid speelt het vaak kleurrijke loof juist de hoofdrol. De compact groeiende, groenbladige 'Sapphire' heeft lichtblauwe tot violette bloemen, bij 'Icing Sugar' gaat het blauwviolet langzaam over naar wit. De vrijwel witte bloemen van 'Oratia Beauty' hebben een blauwviolet hart en 'Wiri Charm' bloeit magentaroze. Nieuwe introducties hebben pastelkleurige bloemen: 'Champion' bloeit zachtblauw en heeft blad dat in de winter naar bruin verkleurt, 'First Light' bloeit witroze in een opvallend lange bloeiperiode en 'High Voltage' heeft bloemen in wit en lila. Harder van kleur zijn de langbloeiende roze 'Pink Candy' en paarsroze 'Sunset Boulevard'. Bij de bladkleuren valt 'Santa Monica' op met paarsrood blad waarmee de dieproze bloemen fraai combineren. Nieuwe bontbladige cultivars zijn de witbonte 'Lady Ann', de geelbonte 'Rhubarb

& Custard' en de witbonte 'Baby Boo' die paarse uitlopers vormt.

OUDGEDIENDEN

Hebe kent ook nog enkele oudgedienden die het goed doen in de markt. In de jaren zeventig en tachtig van de vorige eeuw, in de tijd dat de heidetuin nog populair was, was *H. ochracea* een van de bekendste soorten. Deze soort – toen nog onder de naam *H. armstrongii* – lifte mee met de veel aangeplante heideplanten en dwergconiferen. Het goudbruine en schubvormige loof van *H. ochracea* past ook goed bij deze plantgroepen. *H. ochracea* groeit tot circa 70 centimeter hoogte en geeft kleine witte bloemen in de zomer. De cultivar 'James Stirling' heeft de populariteit van de soort overgenomen omdat deze compacter groeit en uiteindelijk een solide bolvormige plant vormt van circa 40 centimeter hoogte. Perfect voor bloembakken die gevuld worden in het najaar en tot de lente sierwaarde moeten hebben. Door in het late voorjaar wat te snoeien blijft de plant compact en is aanplant in de volle grond mogelijk. De al vele jaren bekende *H. pinguifolia* 'Pagei' heeft behalve kleine witte bloemen opvallend grijs blad. Ook deze plant wordt traditioneel veel aangeplant in bloembakken. *H. buxifolia* wordt nog veel gekweekt vanwege het gezonde buxusachtige blad.